

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Via Laietana, 46, 5è., 3a. - Telèfon 17798
Ofícines, de 8 a 9 del vespre

Curs 1935-36: CONCERT DESÈ

Únic recital a Barcelona
de l'eminent cantatriu vienesa

LEONORE MEYER

ALEXANDRE VILALTA

piano

Leonora Meyer és la inolvidable intèrpret dels fragments de "Wozzeck" d'Alban Berg, una de les revelacions del XIV Festival de la S. I. M. C. que amb tant d'esplendor acaba de tenir efecte a la nostra ciutat. A la impressió profunda que causaren aquells fragments, hi contribuï l'art d'aquesta eminentíssima cantatriu, del qual poguerem formar-nos també el millor concepte en l'execució de les obres d'Ernst Krenek i Egon Wellesz que li foren així mateix confiades.

Conèixer-la ara en el seu habitual repertori de "lieder" de Schumann, Schubert, Brahms, Wolf, Strauss, serà per "Audicions Intimes" no tan sols un plaer, sinó també un honor molt assengalat.

Divendres, 22 de Maig de 1936

a les deu del vespre

CASAL DEL METGE

Via Laietana, 31

Exclusivament per als inscrits a "AUDICIONS INTIMES"

5456/1

INVITACIÓ PERSONAL N.º 407

22-5-36

A. Requens

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Via Laietana, 46, 5è., 3a. - Telèfon 17798
Oficines, de 8 a 9 del vespre

Curs 1935-36: CONCERT DESÈ

Únic recital a Barcelona
de l'eminent cantatriu vienesa

LEONORE MEYER

ALEXANDRE VILALTA

piano

Leonora Meyer és la inolvidable intèrpret dels fragments de "Wozzeck" d'Alban Berg, una de les revelacions del XIV Festival de la S. I. M. C. que amb tant d'esplendor acaba de tenir efecte a la nostra ciutat. A la impressió profunda que causaren aquells fragments, hi contribuï l'art d'aquesta eminentíssima cantatriu, del qual poguerem formar-nos també el millor concepte en l'execució de les obres d'Ernst Krenek i Egon Wellesz que li foren així mateix confiades.

Conèixer-la ara en el seu habitual repertori de "lieder" de Schumann, Schubert, Brahms, Wolf, Strauss, serà per "Audicions Intimes" no tan sols un plaer, sinó també un honor molt assenyalat.

Divendres, 22 de Maig de 1936

a les deu del vespre

CASAL DEL METGE

Via Laietana, 31

Exclusivament per als inscrits a "AUDICIONS INTIMES"

INVITACIÓ PERSONAL N.º 408

22-5-36

A. Requens

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE CAMERA,

SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Curs VI: 1935 - 36

SESSIÓ DESENA

RECITAL DE «LIEDER»

LEONORE MEYER

sopran

ALEXANDRE VILALTA

piano

•

Divendres, 22 maig 1936, a les deu del vespre

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

PROGRAMA

(Text de les cançons, segons traducció adaptada a la música, de JOAQUIM PENA).

I

FIDELIO, ària de Leonora BEETHOVEN

(Acte primer)

Recitativ.

Oh rèprobe! On vas corrents?
Què has rumiat, felló ferotge?
A compassió la veu dels homes
no mou ja més ton seny cruel?
Mes, si encrespat com mar terrífic
dintre el teu cor l'enuig broxeig,
per mi fulgura un arc lumínic
qui els foscos núvols esclareix,
qui lluu tan plàcid i solemne
que els temps passats de nou reflexa,
i amb nou sossec ma sang flueix.

Aria.

Oh esperança, que el teu raig darrer
pels febles no s'esblaimi!
Fes clar el meu fitó, que bo i llunyà,
l'amor pugui arribar-hi.
Segueix secreta força
sens trontollà,
car forta em fa
l'amor fidel d'esposa.
Oh tu, per qui tot ho he sofert,
poguéis venir jo a l'antre
on jaus, dels àvols presoner,
i dolç consol portar-te!

LA NOIA BRAHMS
(Kapper)

(Cançó sèrbia)

Una noia estava a la muntanya
i eixa el rostre seu li reflectia
i la noia deia així al seu rostre:
"Rostre meu, a fe que em neguiteges!
Si sabia —oh ma blanca cara!—
que pogués un vell jamai besar-te,
jo aniria a la muntanya verda,
colliria l'herba de l'absenta,
en faria una aigua ben amarga,
i et rentava, rostre meu, amb l'aigua
per sè amarg, si el vell volgués besar-te!
Mes, si sabia —oh ma blanca cara!—
que pogués un jove mai besar-te,
jo aniria a un jardí en florida,
d'ell les roses totes colliria,
en faria una aigua ben flairosa
i et rentava, rostre meu, amb l'aigua
per fè olor mai que et besés el jove!"

AL ROSSINYOL BRAHMS

(Henrich Heelty)

No escampis tant tos cants d'amor encesos
 en tendres sons
 des del florit brancam de la pomera,
 oh rossinyol!

Proclames amb la teva gorja
 l'amor feliç,
 i al punt el fons de l'ànima somou-me
 ton dolç sospir.

Llavors la son em fuig altra vegada,
 jo resto absort
 amb ulls humits, mortal grogor m'agafa
 i al cel implor.

Fuig, rossinyol, endins la fosca selva,
 de bruc en bruc
 i al niu la teva amant esposa besa;
 oh fuig! oh fuig!

EL FERRER BRAHMS

(Ludwig Uhland)

Jo escolto l'amat,
 qui el mall ferm brandeja,
 i eix brunz i colpeja
 i escampa llunyana
 sa veu de campana
 per tot el poblat.

Del forn entre el fum,
 l'amat meu reposa;
 jo hi passo a la vora,
 la manxa es belluga,
 la flama fulgura
 i el nimba de llum.

D'AMOR ETERNA BRAHMS

(Wentzig)

Fosques, ben fosques, les prades ja són,
 regna la nit, tot silenci és el món.
 No es veu ni un llum, plena quietat devé,
 car fins l'alosa és callada també.

Ix del poblet un minyó que, ja tard,
 d'ú l'estimada al costat vers la llar,
 Passen per un salzedar força ombrós,
 i ell va dient-li amb accent xardorós:
 "Si deus afronts i congoixes pati;
 si et fa la gent escarn' per mor de mi;
 mal que eixa amor pogués algú ofegar,
 forta com mai tornarà a revifar.
 Mal que ens separin els mals esperits
 forts més que mai tornarem a sè units!".

I ella li respon plena d'esglai:
 "No! No podran separar-nos jamai!
 Fort és l'acer, ho és el ferro també,
 mes nostra amor molt més forta deu sê.
 Ferro i acer hom els torna a forjar,
 mes nostra amor, qui la pot transformar?
 Ferro i acer hom els pot destruir,
 mes nostra amor deu eterna florir!"

SERENATA INUTIL BRAHMS

(Cançó popular)

EU: Bona nit, mon tresor,
 bona nit, goig del cor!
 Jo duc amor per tu,
 ai, vina a obrir al punt,
 vina a obrir al punt!

Ella: La porta és tancada
 no et vull deixà entrar;
 diu de la mare el seny
 que si jo et donc tal dret,
 ja he rebut ben bé!

EU: Es freda la nit,
 fa un vent tan glaçat,
 que si se'm glaça el cor
 s'hi apagarà l'amor,
 cuita a obrir, tresor!

Ella: Doncs, si s'apagués,
 no l'encenguis més!
 Deix-lo ofegà en ton pit
 i ara te'n vas al llit,
 bona nit, minyó!

SI EM SOMRIUS SOLS UNA ESTONA BRAHMS

(Daumer)

Si em somrius sols una estona,
 si una estona sòls conhortes
 l'alt desig que bull en mi,
 vull pacient assegurar-me
 i a tu sempre preservar-te
 del que Amor fa tant sofrir.

ELS TEUS ULLS BLAUS BRAHMS

(Groth)

Els teus ulls blaus són tan serens
 que hi miro fins al fons.
 Preguntes ço que veig en ells?
 Hi veig ma salvació.
 D'uns ulls ardents senti abrusà'm
 i em cou encar llur foc,
 però els teus són com l'aigua clars
 i ensems refrigerants.

MON AMOR ES COM FLOR BRAHMS
(Fèlix Schumann)

Mon amor és com flor de lilà flairós,
com un sol és bell i magnífic;
fulgura al damunt del lilà flairós
i escampa perfums i delícies.

Mon esprit té les ales d'un rossinyol
i es bressa en les branques florides
i canta, alegroi i embriac d'olors,
cançons d'amor enardides.

II

C I N C P O E M E S

(Mathilde Wesendonk)

L'ANGEL R. WAGNER

Quan encara infant jo era
i em parlaven d'àngels, deien
que ~~de~~ cel deixant la glòria
fins ací la terra volen;

que allà on un cor en pena
decaient-se al món gemega,
i es consum de tant que plora,
i en la salut tremola

fervorós tostemps pregant,
sols la salvació implorant,
lla davalla l'àngel bell
per portar-lo al cel amb ell.

Doncs també vingué a mi un àngel
refulgent amb son plomatge;
lluny se'n duia tot mon dol
i l'esprit al cel d'un vol.

ATURA'T R. WAGNER

Roda del temps, bronzint sens descans,
símbol de l'eternitat;
astres radiants qui l'espai ompliu
i el món esfèric circuli;
mare-creació, atura't d'un cop,
ja prou mudança, deixa'm, doncs!

Pren ja repòs, força potent,
prima-pensa, creant tostemps!
Frena ta empenta, ofega el teu bleix;
calla, mal sigui un moment només!

Pols qui et dilates, resta tranquil;
fina, oh jorn d'etern desig!
Que en l'intima i dolça oblidança
jo còpsi infinita gaubança!

Quan ulls amb ulls s'embadaleixen
i ànimes amb ànimes s'aneguen,
l'ésser en l'ésser germà es retroba
i tota esperança acaba en joia;

els llavis són muts en màgic silenci,
cap desig ja el nostre cor no engendra.
Albira, hom, de l'etern l'arcà;
desfés l'enigma, oh món sagrat!

A L'HIVERNACLE R. WAGNER

Alta volta amb fulles flonges,
d'esmeragdes baldaquí,
filles d'altres llunyes zones,
prest digau, per què gemiu?

Com vincleu les branques fermes,
trets en l'aire dibuixant!
Testimoni mut de penes,
va un dolç perfum muntant.

Plenes d'una gran frisança,
ara els braços heu estès
i abraçeu amb galivança
sols el buit i fred no-res.

Prou que ho sé jo, pobres plantes,
car tenim igual destí;
mal que ens nimbi llum tan clara,
nostra pàtria no és ací!

Com el sol serà tramunta
i al jorn lleva tot reflex
es reclou qui és ple d'angúnia
en la fosca del silenç.

Calla tot, un lleu murmurí
passa pel fosc lloc desert;
groses gotes veig que suren
de les fulles sobre el verd.

PENES R. WAGNER

Sol, tu a l'hora baixa amagues
el teu bell esguard tot roig,
quan en l'ample mar et banyes,
assolint dejorn la mort;

prò l'esclat d'abans reprens,
glòria dant al llòbreg món,
l'endemà, de nou despert,
com un triomfal heroi!

Ah! perquè jo així em dec plànyer
i el meu cor deu veure't trist,
quan el sol també desmaia,
quan va el sol també a la fi?

Si la mort és font de vida,
si de penes goig en surt,
oh Natura, jo agrair-te
dec les penes que ara em duus!

SOMNIS R. WAGNER

Diga'm, quins mirífics somnis
mos sentits així empresonen
i mai, com l'escuma flonja,
en el buit no-res no es fonen?

Somnis, qui més bells renaixen
cada dia i cada instant
i amb llurs celestials presagis
benaurat l'espírit meu fan.

Somnis, qui com raigs lluminics
dins la pau del cor davallen
i una eterna imatge hi fixen:
oblidança!... remembrança!

Somnis, com les flors brollades
de la neu al bes del sol,
que delícies ignorades
ja el nou jorn donà'ls-hi vol;
qui es revifen... qui espandeixen
dolç perfum bo i somniant...
Lleus damunt ton si es marceixen
i après passen... i lluny van!

SI MAI L'AMOR T'HA COLPIT JOS. MARX

(Heyse)

Si mai l'amor t'ha colpit,
lleu entre el bruit de la turba
vas com dintre auris núvols,
ferm ets per Déu conduit.

Com migperdut a l'entorn
vas passejant la mirada,
deixes els jois per als altres,
serves una ànsia tan sols.

Tímid, reclòs sempre en tu,
mai, doncs, negar no podries
que una aureòla de vida
sobre el teu front rellu.

CECILIA R. STRAUSS

(Hart)

Si tu sabessis
ço que és somniar
fogoses besades,
trescar i romandre
amb l'estimada,
fit mirar-la,
garlant amoixar-la...
si tu ho sabessis,
daries-me el cor!

Si tu sabessis
ço que és la por
en nit solitària
i amb gran tempestat,
quan res no es troba

que consoli
nostra ànima lassa...
si tu ho sabessis,
vindries vers mi!

Si tu sabessis
quin viure ens dón
la gràcia divina,
que amb forta alenada
empeny nostre vol
vers les clares
regions celestials...
si tu ho sabessis,
viuries ja amb mi!

AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

MES DE JUNY

CLAUSURA DEL CURS 1935 - 36

Divendres, dia 5

OBRES ORIGINALS PER A DOS VIOLINS
amb acompanyament de piano

J. B. LOEILLET, Sonata n.º 1.

ARCANGELO CORELLI, Sonata da chiesa

FRANÇOIS COUPERIN-LE GRAND,

Le Parnase ou L'Apothéose de Corelli

DARIUS MILHAUD, Sonata (any 1914).

Intèrprets:

DOMÈNEC PONSÀ, *viol.*

JOAN PERACAUÀ, *viol.*

FRANCESC PERACAUÀ, *piano.*

Dimecres, dia 10

Unic recital a Barcelona de l'eminent pianista espanyol

J. CUBILES

Exclusivament per als inscrits a
AUDICIONS INTIMES

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE CAMERÀ,

SECCIÓ

AUDICIONS INTIMES

Curs VI: 1935 - 36

SESSIÓ DESENA

RECITAL DE «LIEDER»

LEONORE MEYER

sopran

ALEXANDRE VILALTA

piano

•

Divendres, 22 maig 1936, a les deu del vespre

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

PROGRAMA

(Text de les cançons, segons traducció adaptada a la música, de JOAQUIM PENA).

I

FIDELIO, ària de Leonora BEETHOVEN

(Acte primer)

Recitatiu.

Oh rèprobe! On vas corrents?
Què has rumiat, felló ferotge?
A compassió la veu dels homes
no mou ja més ton seny cruel?
Mes, si encrespat com mar terrífic
dintre el teu cor l'enuig broxeig,
per mi fulgura un arc lumínic
qui els foscos núvols esclareix,
qui lluu tan plàcid i solemne
que els temps passats de nou reflexa,
i amb nou sossec ma sang flueix.

Aria.

Oh esperança, que el teu raig darrer
pels febles no s'esblaimi!
Fes clar el meu fitó, que bo i llunyà,
l'amor pugui arribar-hi.
Seguesc secreta força
sens trontollà,
car forta em fa
l'amor fidel d'esposa.
Oh tu, per qui tot ho he sofert,
pogués venir jo a l'antra
on jaus, dels àvols presoner,
i dolç consol portar-te!

LA NOIA BRAHMS
(Kapper)

(Cançó sèrbia)

Una noia estava a la muntanya
i eixa el rostre seu li reflectia
i la noia deia així al seu rostre:
"Rostre meu, a fe que em neguiteges!
Si sabia —oh ma blanca cara!—
que pogués un vell jamai besar-te,
jo aniria a la muntanya verda,
colliria l'herba de l'absenta,
en faria una aigua ben amarga,
i et rentava, rostre meu, amb l'aigua
per sè amarg, si el vell volgués besar-te!
Mes, si sabia —oh ma blanca cara!—
que pogués un jove mai besar-te,
jo aniria a un jardí en florida,
d'ell les roses totes colliria,
en faria una aigua ben fialrosa
i et rentava, rostre meu, amb l'aigua
per fè olor mai que et besés el jove!"

AL ROSSINYOL BRAHMS

(Henrich Hoelty)

No escampis tant tos cants d'amor encesos
 en tendres sons
 des del florit brancam de la pomerà,
 oh rossinyol!

Proclames amb la teva gorja
 l'amor felig,
 i al punt el fons de l'ànima somou-me
 ton dolç sospir.

Llavors la son em fuig altra vegada,
 jo resto absort
 amb ulls humits, mortal grogor m'agafa
 i al cel implor.

Fuig, rossinyol, endins la fosca selva,
 de bruc en bruc
 i al niu la teva amant esposa besa;
 oh fuig! oh fuig!

EL FERRER BRAHMS

(Ludwig Uhland)

Jo escolto l'amat,
 qui el mall ferm brandeja,
 i eix brunz i colpeja
 i escampa llunyana
 sa veu de campana
 per tot el poblat.

Del forn entre el fum,
 l'amat meu reposa;
 jo hi passo a la vora,
 la manxa es belluga,
 la flama fulgura
 i el nimba de llum.

D'AMOR ETERNA BRAHMS

(Wentzig)

Fosques, ben fosques, les prades ja són,
 regna la nit, tot silenci és el món.
 No es veu ni un llum, plena quietat devé,
 car fins l'alosa és callada també.

Ix del poblet un minyó que, ja tard,
 d'è l'estimada al costat vers la llar,
 Passen per un salzedar força ombrós,
 i ell va dient-li amb accent xardorós:
 "Si deus afronts i congoixes pati;
 si et fa la gent escarn' per mor de mí;
 mai que eixa amor pogués algú ofegar,
 forta com mai tornarà a revifar.
 Mal que ens separin els mals esperits
 forts més que mai tornarem a sè units!".

I ella li respon plena d'esglai:
 "No! No podran separar-nos jamai!
 Fort és l'acer, ho és el ferro també,
 mes nostra amor molt més forta deu sê.
 Ferro i acer hom els torna a forjar,
 mes nostra amor, qui la pot transformar?
 Ferro i acer hom els pot destruir,
 mes nostra amor deu eterna florir!".

SERENATA INUTIL BRAHMS

(Cançó popular)

Ell: Bona nit, mon tresor,
 bona nit, goig del cor!
 Jo duc amor per tu,
 ai, vina a obrir al punt,
 vina a obrir al punt!

Ella: La porta és tancada
 no et vull deixà entrar;
 diu de la mare el seny
 que si jo et donc tal dret,
 ja he rebut ben bé!

Ell: Es freda la nit,
 fa un vent tan glaçat,
 que si se'm glaça el cor
 s'hi apagarà l'amor,
 cuita a obrir, tresor!

Ella: Doncs, si s'apagués,
 no l'encenguis més!
 Deix-lo ofegà en ton pit
 i ara te'n vas al llit,
 bona nit, minyó!

SI EM SOMRIUS SOLS UNA ESTONA BRAHMS

(Daumer)

Si em somrius sols una estona,
 si una estona sols conhortes
 l'alt desig que bull en mi,
 vull pacient assegurar-me
 i a tu sempre preservar-te
 del que Amor fa tant sofrir.

ELS TEUS ULLS BLAUS BRAHMS

(Groth)

Els teus ulls blaus són tan serens
 que hi miro fins al fons.
 Preguntes ço que veig en ells?
 Hi veig ma salvació.
 D'uns ulls ardents senti abrusà'm
 i em cou encar llur foc,
 però els teus són com l'aigua clars
 i ensems refrigerants.

MON AMOR ES COM FLOR BRAHMS
(Fèlix Schumann)

Mon amor és com flor de lilà flairós,
com un sol és bell i magnífic;
fulgura al damunt del lilà flairós
i escampa perfums i delícies.

Mon esprit té les ales d'un rossinyol
i es bressa en les branques florides
i canta, alegroi i embriac d'olors,
cançons d'amor enardides.

II

C I N C P O E M E S

(Mathilde Wesendonk)

L'ANGEL R. WAGNER

Quan encara infant jo era
i em parlaven d'àngels, deien
que del cel deixant la glòria
fins ací la terra volen;

que allà on un cor en pena
decaïent-se al món gemega,
i es consum de tant que plora,
i en la salut tremola

fervorós tostemps pregant,
sols la salvació implorant,
lla davalla l'àngel bell
per portar-lo al cel amb ell.

Doncs també vingué a mi un àngel
refulgent amb son plomatge;
lluny se'n duia tot mon dol
i l'esprit al cel d'un vol.

ATURA'T R. WAGNER

Roda del temps, bronzint sens descans,
símbol de l'eternitat;
astres radiants qui l'espai ompliu
i el món esfèric circüu;
mare-creació, atura't d'un cop,
ja prou mudança, deixa'm, doncs!

Pren ja repòs, força potent,
prima-pensa, creant tostemps!
Frena ta empenta, ofega el teu bleix;
calla, mal sigui un moment només!

Pols qui et dilates, resta tranquil;
fina, oh jorn d'etern desig!
Que en l'intima i dolça oblidança
jo còpsi infinita gaubança!

Quan ulls amb ulls s'embadaleixen
i ànimes amb ànimes s'aneguen,
l'ésser en l'ésser germà es retroba
i tota esperança acaba en joia;

els llavis són muts en màgic silenci,
cap desig ja el nostre cor no engendra.
Albira, hom, de l'etern l'arcà;
desfés l'enigma, oh món sagrat!

A L'HIVERNACLE R. WAGNER

Alta volta amb fulles flonges,
d'esmeragdes baldaquí,
filles d'altres llunyes zones,
prest digau, per què gemiu?

Com vincleu les branques fermes,
trets en l'aire dibuixant!
Testimoni mut de penes,
va un dolç perfum muntant.

Plenes d'una gran frisança,
ara els braços heu estès
i abraceu amb galivança
sols el buit i fred no-res.

Prou que ho sé jo, pobres plantes,
car tenim igual destí;
mal que ens nimbi llum tan clara,
nostra pàtria no és ací!

Com el sol serà tramunta
i al jorn lleva tot reflex
es reclou qui és ple d'angúnia
en la fosca del silenci.

Calla tot, un lleu murmurí
passa pel fosc lloc desert;
grosses gotes veig que suren
de les fulles sobre el verd.

PENES R. WAGNER

Sol, tu a l'hora baixa amagues
el teu bell esguard tot roig,
quan en l'ample mar et banyes,
assolint dejorn la mort;

prò l'esclat d'abans reprens,
glòria dant al llòbreg món,
l'endema, de nou despert,
com un triomfal heroi!

Ah! perquè jo així em dec plànyer
i el meu cor deu veure't trist,
quan el sol també desmaia,
quan va el sol també a la fi?

Si la mort és font de vida,
si de penes goig en surt,
oh Natura, jo agrair-te
dec les penes que ara em duus!

SOMNIS

R. WAGNER

Diga'm, quins mirífics sonnis
mos sentits així empresonen
i mai, com l'escuma flonja,
en el buit no-res no es fonen?

Somnis, qui més bells renaixen
cada dia i cada instant
i amb llurs celestials presagis
benaurat l'esprít meu fan.

Somnis, qui com raigs lluminics
dins la pau del cor davallen
i una eterna imatge hi fixen:
oblidança!... remembrança!

Somnis, com les flors brollades
de la neu al bes del sol,
que delícies ignorades
ja el nou jorn doná'ls-hi vol;
qui es revifen... qui espandeixen
dolç perfum bo i somniant...
Lleus damunt ton sí es marceixen
i après passen... i lluny van!

SI MAI L'AMOR T'HA COLPIT

JOS. MARX

(Heyse)

Si mai l'amor t'ha colpit,
lleu entre el bruit de la turba
vas com, dintre auris núvols,
ferm ets per Déu conduït.

Com migperdut a l'entorn
vas passejant la mirada,
deixes els jois per als altres,
serves una ànsia tan sols.

Timid, reclòs sempre en tu,
mai, doncs, negar no podries
que una aurèola de vida
sobre el teu front relluu.

CECILIA

R. STRAUSS

(Hart)

Si tu sabessis
ço que és somniar
fogoses besades,
trescar i romandre
amb l'estimada,
fit mirar-la,
garlant amoixar-la...
si tu ho sabessis,
daries-me el cor!

Si tu sabessis
ço que és la por
en nit solitària
i amb gran tempestat,
quan res no es troba

qué consoli
nostra ànima lassa...
si tu ho sabessis,
vindries vers mi!

Si tu sabessis
quin viure ens don
la gràcia divina,
que amb forta alenada
empeny nostre vol
vers les clares
regions celestials...
si tu ho sabessis,
viuries ja amb mi!

AUDICIONS INTIMES

CASAL DEL METGE

MES DE JUNY

CLAUSURA DEL CURS 1935 - 36

Divendres, dia 5

OBRES ORIGINALS PER A DOS VIOLINS
amb acompanyament de piano

J. B. LOEILLET, Sonata n.º 1.

ARCANGELO CORELLI, Sonata da chiesa

FRANÇOIS COUPERIN-LE GRAND,

Le Parnase ou L'Apothéose de Corelli

DARIUS MILHAUD, Sonata (any 1914).

Intèrprets:

DOMÈNEC PONSÀ, *violí*.

JOAN PERACULA, *violí*.

FRANCESC PERACULA, *piano*.

Dimecres, dia 10

Unic recital a Barcelona de l'eminent pianista espanyol

J. CUBILES

Exclusivament per als inscrits a

AUDICIONS INTIMES